

Az Evangélikus Élet kéthetente megjelenő hírlevele

Áldás Aszódon

Szélrózsza-előtalálkozót tartottak a hétvégén

Vidám és érdeklődő fiataloktól volt hangos február 20-án, szombaton az Aszódi Evangélikus Petőfi Sándor Gimnázium és Kollégium. Az idén nyáron Mátrafüreden rendezendő 11. Szélrózsza országos evangélikus ifjúsági találkozóra hangolódtak több százan az iskolába szervezett előtalálkozón.

Sefcsik Zoltán szekszárdi evangélikus lelkésznek a 103. zsolttára építő nyitóáhitata után műhelybeszélgetések kezdődtek a tantermekben. A résztvevőknek lehetőségük nyílt közelebről

megismerni az Ökumenikus Segélyszervezet munkáját, és akár önkéntesnek is jelentkezhettek. Sipos Zoltán és felesége jóvoltából bemutatkozott az Utcáról Lakásba Egyesület hajléktala-

nokat segítő szolgálata is, amelynek munkatársai az aszódi alkalomra egy már lakáshoz segített hajléktalan párt is elhívtak, hogy személyes tapasztalataikat osszák meg a fiatalokkal. A ki-

sebbeke is gondolva egész nap volt kézműveskedés, játék és sport is.

A délutáni programfolyamban kreatív írás, dokumentumfilm-nézés és – Cserháti Sándor, Ócsai Zoltán, valamint Novotny Dániel lelkészeknek köszönhetően – teológiai műhely is várta az érdeklődőket. Az elcsendesedésre is alkalmat kínált egyházunk országos irodája gyülekezeti és missziói osztályának interaktív keresztút-kiállítás.

A változatos programok közül két „műsorszám” vonzotta a legtöbb érdeklődőt. Az egyik a szabadult kábítószerfüggő Kubiszyn Viktor íróval folytatott őszinte és mély beszélgetés volt, amelyben Mesterházy Balázs Szélrózsza-atyja a harminchat éves íróval találásáról, a függőség fogságáról és onnan való szabadulásáról kérdezte. A másik, sokakat vonzó esemény pedig dr. Fabiny Tamásnak, a Magyarországi Evangélikus Egyház Északi Egyházkerülete püspökének beszámolója volt, melyben kilenc különleges Szélrózsza-élményét osztotta meg a jelenlévőkkel: az ábécé betűit felhasználva, a-tól z-ig szedte pontokba, mit jelent, és miért fontos számára a Szélrózsza.

Az előtalálkozóról nem maradhatott el a keresztény könnyűzene sem. A Lift zenekar ökumenikus dalokat játszott, a Szélrózsza Band új szerzemények mellett megszólaltatta a Szélrózsza-indulót is, Kardos-Horváth János pedig akusztikus koncertet adott. Az egész napos előtalálkozó Sággy Balázs lelkész áhitatával, majd Fatalin Helgának, a hatvani egyházközösség lelkészének, a nyári Szélrózsza találkozó házigazdájának hívogató, biztató szavaival és áldásával ért véget.

■ KÉZDI BEÁTA

Oratio œcumenica

Őrök Istenünk, mindenható Urunk! Hálát adunk azért, hogy Jézus Krisztusért Atyánkként szólíthattunk meg. Magasztalunk végtelen kegyelmedért, hogy mélyre hajoltál értünk a kereszten. Nem ezüst és nem arany, hanem a legdrágább: Krisztus áldozata lett a váltságunk. Mérhétetlen ajándék, hogy órea tekinthetünk életünk legnagyobb hullámveréséi közepette is. Köszönjük azt a drága lehetőséget, hogy aki a megfeszített Bárányra tekint, az nem merül el, nem fullad bele a minden irányból fenyegető bűnök, koloncok, terhek, gondok áradatába, hanem erőt kaphat a holnapra és bátorságot az élethez.

Urunk, irgalmadba ajánljuk az egyházat és az egész kereszténységet. Add, hogy tanítványként mi se másfelé tekintessünk, hanem te légy és maradj az egyetlen igazodási pont a számunkra. Legyen láthatóvá rajtunk irgalmad, emberszereteted és akarod. Formálj alkalmas eszközeiddé, és ajándékozz meg a keresztről áradó erővel.

Urunk! A világ eseményeinek hírei, a mindennapi valóság tapasztalatai félelmet kelte vesznek körül minket. Kevésnek, kicsinek érezzük magunkat a rajtunk túlnövő hatalmakhoz képest. A te kezdedbe tesszük le a világ feszültségeit, a népek, kultúrák, szellemi irányzatok között kiéleződő szembenállásokat. Fékezd meg a terror, az értelmetlen pusztítás, a gyűlölet hatalmát. Törd le az agresszió erejét. Zárd el a keserűség, a tehetetlenség, a düh feltörő forrásait. Könyörgünk népünkért, hazánkért, minden népért és nemzetért, az egész emberiségért.

Irgalmadba ajánljuk a betegeket, a szenvedőket, a halál révén állókat, a magukra maradt embereket. Könyörgünk a célt vesztett életetekért, az ellehetetlenült körülmények között vergődőkért. Állj a testi-lelki kínokkal küszködők mellett nehéz óráikon.

Add, hogy szent Fiad kereszthalála mindannyiunk számára élettel és üdvösséggé legyen. Ámen.

Kolozsvári krónika

Felavatták a Romániai Evangélikus-Lutheránus Egyház Argay Györgyről elnevezett gyülekezeti központját február 19-én, pénteken Kolozsváron. Az épületben szolgálati lakások találhatóak, a pincéjében kialakított tér – többek között – népzenei képzésének lesz a helyszíne. A felújítást a magyar állam is támogatta. Az avatóünnepségen beszédet mondott az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára is. Soltész Miklós előző este a Járósi Andor Keresztény Kulturális Műhely meghívottjaként vett részt a Közép- és Kelet-Európa kulcsszerepe a keresztény kultúra megőrzésében címmel szervezett pódiumbeszélgetésen. ■ MTI

Négyszáz szárnyaló ember

Cigánymissziói nap a fasori evangélikus templomban

Történelminek mondható esemény zajlott február 20-án a fasori evangélikus templomban, legalábbis a magyarországi cigánymisszió történetében egész biztosan. Öt protestáns egyház (baptista, evangélikus, metodista, pünkösdi, református) évek óta egyesíti erőit, lehetőségeit, hogy a cigányok közti misszió minél hatékonyabbá váljon. Közös munkálkodásuk eddigi kézzelfogható eredménye a negyedévente megjelenő *Tükör* című értesítő kiadvány, valamint a *Cigánymissziós Tanulmányi Füzetek* szakmai sorozatának elindítása.

Múlt szombaton az öt felekezet cigánymisszióinak igazi gyümölcsei gyűltek össze egy egyedülálló alkalomra: azok a cigány testvérek, akik az öt felekezet missziójának köszönhetően lettek Jézus követőivé. A nap célja szolgálatba állításuk, illetve szolgálatban való megerősítésük volt, hiszen a megtért cigányok magyarok közti szolgálatára szükség van Isten országának és Magyarországnak egyaránt. Ennek a gondolatnak a jegyében – amelyet a nap címe is kifejezett: *Tegyetek tanítványai minden népet!* – állt össze a program.

Délelőtt szolgálatra buzdító igehirdetés formájában Surman László pünkösdi cigány prédikátor Mózes elhívástörténete alapján közvetítette Isten üzenetét. Érdekes és reményt ébresztő volt ezután az öt felekezet cigánymisszióinak bemutatásán keresztül látni Isten változatos módon végzett és egyre növekvő munkáját a magyarországi cigányság között.

Délután Dani Eszter református lelkész nemcsak tanított a szolgálat

bibliai alapjairól, hanem moderálta is egy-egy cigány testvér megrendítő bizonygatótételsorát megtérésükről, szolgálatuk tapasztalatairól. A napnak elmaradhatatlan és felemelő része volt a sok-sok éneklés, igazi, átadott, temperamentumos, felszabdult, örömteli (egyszóval „cigányos”) dicsérete Isten nagyságának, jóságának, szabadításának. Köszönet illeti a verpeléti cigány pünkösdi dicsőítő zenekar profi, ugyanakkor alázattal végzett szolgálatát.

A napot Erdei-Nagy László cigány metodista lelkész vezetésével az öt felekezet egy-egy cigány képviselőjének közös – részben cigányul elmondott – imája zárta.

Az alkalmat megtisztelte jelenlétével Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár, valamint jelen volt az öt egyház vezetői közül Papp János a Magyarországi Baptista Egyház, dr. Khaled Abdó László a Magyarországi Metodista Egyház és Pataky Albert a Magyar

Pünkösdi Egyház részéről. Öröm és megtiszteltetés, hogy a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium és a budapest-fasori evangélikus gyülekezet adhatott szíves otthont ennek a sok áldást hordozó és előremutató alkalomnak, amely reménység szerint hozzásegíti evangélikus egyházunkat is,

hogy még nagyobb nyitottsággal forduljon a cigányság felé.

Nem tudhatom, hogy fennállása során a fasori templomból hány alkalommal özönlött ki négyszáz boldog, szárnyaló, szolgálatra induló ember. Most bizton ez történt... ■ BAKAY PÉTER

Szélesre nyílt látókörrrel

Esperesiktatás a Soproni Egyházmegyében

A Soproni Egyházmegye új esperesének ünnepélyes beiktatására február 13-án, szombaton délután került sor a harkai evangélikus templomban. *Gabnai Sándor* utóda a tisztségben *Mesterházy Balázs* lelkész lett. Az alkalmon *Szemerei János*, a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület püspöke hirdette Isten igéjét. A liturgiában *Tubán József* csornai és *Hanvay Enikő* farádi lelkész működött közre.

A meghívón szereplő ige, Mt 5,6 alapján a püspök arról beszélt, hogy a hiányérzet Isten kezében fontos eszköz lehet. „Isten arra hív, hogy tágabb összefüggésekben figyeljük a dolgokat,

A SZERZŐ FELVÉTELE

nyissuk szélesebbre a látómezőt. Figyeljünk arra, hogy Isten felhasználja a hiányt, hogy megáldjon” – fogalmazott *Szemerei János*, hozzátéve: a szélesebb látásra az esperesi szolgálatban is nagy szüksége lesz a most beiktatott szolgatársnak.

Az eskütétel és a hivatalba állítás perceit követően az egyházmegye lelkészei, *Németh Zoltán*, az országos iroda gyülekezeti és missziói osztályának vezetője, illetve a jelen lévő esperes kollégák mondtak *Mesterházy Balásznak* személyes áldást, majd elhangzott a megerősítő *Confirma* is.

Az istentisztelethez kapcsolódó közgyűlésen, melyet *Gosztola Szabolcs* egyházmegyei felügyelő vezetett, elsőként az esperesi székfoglaló hangzott el. *Mesterházy Balázs* a bibliai József-történet egy mondata alapján foglalta össze mindazt, amit szolgálata során meg szeretne valósítani: „Menj, és nézd meg, hogy jól vannak-e testvéreid és a nyáj!” (1Móz 37,14)

Köszöntötte az egyházmegye új lelkészi vezetőjét, és áldást kívánt munkájára *Mészáros Tamás* nyugati egyházkerületi felügyelő, *Lengyel Anna* országosfelügyelő-helyettes, a Déli Egyházkerület felügyelője, valamint *Gabnai Sándor* korábbi esperes.

Németh Zoltán és a gyülekezeti és missziói osztály munkatársai mint korábbi kollégáiktól búcsúztak *Mesterházy Balásztól*.

Az ünnepség a helyi gyülekezeti házban tartott szeretetvendégséggel zárult.

■ ADÁMI MÁRIA

Ne félj!

Éves közgyűlését tartotta az EKME

Megszokott, évenkénti közgyűlésekre ültek össze az Evangélikus Külmisziói Egyesület (EKME) tagjai február 20-án Budapesten, a Deák téri gyülekezet nagytermében. Az alkalom menetében még az sem igazán hozott sok újat, hogy idén vezetőségválasztásra is sor került.

Az egyesület társelnöki posztján ugyanis ismét *Zalán Péter* mérnöknek és *B. Pintér Márta* lelképásztornak szavaztak bizalmat a közgyűlés tagjai, s ugyancsak megerősítették szolgálatukban *Zalán Péterné* jegyzőt, *Varga Katalin* pénztárost és *Bálintné Kis Beáta* Afrika-referenst. Az ifjúságot képviselve *Brebovszky Klára* került a vezetőségbe. A közgyűlés feladata volt az is, hogy *Bence Judit* személyében megválassza az egyesület pénzügyi számvizsgálóját.

A három évre megválasztott tisztségviselőkre *Keveházi László* nyugalmazott esperes, az egyesület egykori elnöke kért áldást imádságban. Az EKME szervezői feladatait hat év után átadó *Szirmai Zoltánnak* pedig e szavakkal mondott köszönetet az elnökség: „Az elmúlt esztendőben – kapcsolati tőkét jól kamatoztatva – új előadókkal ismertettük meg bennünket, akik évközi alkalmaink, nyári konferenciáink színvonalát emelték, gazdag tartalommal töltötték meg.”

A megszokott módon tartott EKME-közgyűlést korántsem szokványos tematikus nap foglalta keretbe. Napjaink tapasztalata ihlette *Jóné Jutasi Angelikának*, a Déli Egyházkerület Püspöki Hivatala munkatársának előadását. Az Európát elárasztó menekülthullám felveti a kérdést: kell-e félnünk? Bölcsen elkerülve az aktuálpolitikai vonatkozásokat, az előadó rámutatott arra, hogy a félelem gyakran torzírtja a látásunkat. A számunkra idegenben többnyire csupán ellenséget látunk. Pedig mára nyilvánvalóvá vált, hogy az Európába menekültek je-

lentős százaléka éppen a hite miatt üldözött keresztény testvérünk. Angélika, aki három éven át Indiában, a Kodaikanal Nemzetközi Iskola multikulturális közegében szolgált, a más vallások iránti missziói felelősségre is felhívta a figyelmet, és a hallgatóságot így bátorította: „Merjünk kilépni a »biztonsági zónánkból«, ismerjük meg a másféle gondolkodású embert, hogy aztán az ő nyelvén tehesünk bizonyoságot Krisztusról.”

Félelmeink leküzdésére sarkallt a bibliaolvasó *Útmutató* szombatra választott igéje is. A Józsuének adott bátorítást *Balicza Iván* nyugalmazott budavári lelkész aktualizálta már a napot kezdő áhítatában: „*Ne félj és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.*” (Józsi,9b) Merünk-e Isten ígéreteire hagyatkozni? – tette fel a kérdést.

Szinte erre válaszul hangzott el *Bálintné Kis Beáta* bizonyosságtétele arról, hogy minden bátorítatlanító körülmény ellenére hogyan indult el decemberben Kenya fővárosába, Nairobi-ba, az EKME által támogatott árvákhöz. Utazásáról most bővebben számolhatott a közgyűlés résztvevőinek, akik az egyik pártfogolttal való beszélgetését már olvashatták az *Evangélikus Élet* magazin első, január 10-i számában. E vízkereszti lapszámban helyezte az EKME a gyülekezeti tagok szívére a külmiszió ügyét, kérve a kenyai árvák, özvegyek és a Kongóban élő evangélikus kisdíjak között végzett szolgálat támogatását.

■ B. PINTÉR MÁRTA, az EKME lelkészi elnöke

Bajor–magyar partnerkapcsolati nap

A bajor evangélikusokkal immáron több mint huszonöt éve fennálló partnerkapcsolati viszonyunk megív bennünket a szűklátókörűségtől, és a kölcsönös segítség által folyamatosan tanulhatunk egymástól – hangsúlyozta *Fabiny Tamás* külkapcsolatokért felelős evangélikus püspök azon a programon, amelynek középpontjában a Bajorországi Evangélikus Egyházzal kialakított testvérkapcsolat állt. Az alkalmat február 18-án tartották az Északi Evangélikus Egyházkerület székházában.

Bevezető áhítatában *Fabiny Tamás* püspök a 96. zsoltár 3. verse alapján elmondta, hogy az idei tematikus év a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulójára való felkészülés jegyében a *Reformáció és nemzet* címet viseli. Figyelmeztetett ezzel összefüggésben arra, hogy a vallás és az etnikum összekapcsolása sokszor hamis következtetésekre vezethet, hiszen teológiailag hibás az a nézet, amely szerint – Petőfi Sándort is idézve – a magyaroknak külön istene lenne, vagy – ad absurdum, egyes szélsőségek szerint – egyenesen a magyar lenne a kiválasztott nép. A Bibliában egyértelmű az is, hogy a zsidóságon túl Isten választott népe a Krisztusban hívők közössége lett, amelynek a nemzetek számára kell bemutatnia Isten nagy csodáit.

Ezután a püspök kitért arra, hogy a bajorokkal már Szent István és Gizella házasságával elindult a kapcsolat, amely később sem szakadt meg a két nemzet között. A német, szlovák és magyar gyökerű Magyarországi Evangélikus Egyház azonban a rendszerváltás után írta alá a Bajorországi Evangélikus Egyházzal azt a szerződést, amelynek alapján sokáig a bajorok támogatták a rendszerváltás után fellélegző magyarországiakat. Fontos azonban ebben a kapcsolatban az, hogy most már úgy érezzük, azonos szemmagasságba kerültünk, és nemcsak a bajorok segítenek bennünket, hanem mi is tudunk nekik bizonyos helyzetekben segíteni.

Cselovszkyné dr. Tarr Klára, egyházi országos irodája ökömenikus és külügyi osztályának vezetője köszöntésében elmondta, hogy a legutóbbi bajor–magyar találkozóra 2012-ben Nürnbergben került sor, ahová mintegy nyolcszáz magyar résztvevő utazott ki. A következő összejövetelt jövőre Bony-

hád rendezzi, ahová kétszáz bajor és kétszáz magyar vendéget várnak majd 2017. július 6–9. között.

Kiszelly Zoltán tartott ezután előadást a német–magyar politikai kapcsolatok helyzetéről, háttérükről. A politikatudományi és biztonságpolitikai szakértő *Goethe Willkommen und Abschied (Üdvözet és búcsú)* című verséből való idézettel kezdte előadását, kitérve a tavaly nyári menekült-migráns ügy fő okaira. *Kiszelly* elmondta, hogy Németországban szövetségi alkalmazottak döntenek a migránsok státuszáról, és a tartományok között bizonyos rendszer alapján osztják el az embereket. Viszonylag kevés embert toloncolnak ki, akik aztán szállást, ételt és 143 eurónyi zsebpénzt kapnak (egy koszovói rendőr havi fizetését). Az előadó ismertette azt is, melyek voltak a legfőbb magyar érvek a kerítés felépítése mellett: nem akarunk párhuzamos társadalmat kialakítani a beilleszkedni nem tudó, saját vallási rendjükben (saria) gondolkodó muszlimokkal; nem akarunk olyan zónákat, szociális gettókat, ahol a magyarok nemkívánatos személyekké válhatnak. Bár a hasznos és integrálható menekültek befogadása jót tenne a magyar társadalomnak, de a magyaroknak rossz tapasztalataik vannak a bevándorlással – tette hozzá.

Domokos Ildikó külügyi referens képes beszámolót tartott a 2016. és a 2017. év külügyi munkájának hangsúlyairól. A Bonyhádon megrendezendő bajor–magyar találkozó mottója az *almafa* lesz (Zsolt 1), amelynek gyökere az identitásra, ágai diakóniai, iskolai és gyülekezeti munkára utalnak, termései pedig a lehetőségek piacának sokszínűségében fognak kiteljesedni. Kitért az idén Budapestre tartandó „A föld sója” találkozóra is, amelyre szeretettel vár-

nak minden magyar gyülekezetet, de bajorokat is.

Az ezt követő pódiumbeszélgetés résztvevői *Buda Annamária*, az országos iroda diakóniai osztályának vezetője, *Hallgatóné Hajnal Judit* igazgató (Péterfy Sándor Evangélikus Gimnázium, Általános Iskola és Óvoda, Győr), *Lázárné Skorka Katalin* mezőberényi, illetve *Aradi András* bonyhádi lelkész voltak. A Cselovszkyné Tarr Klára moderálta fórumon a diakónia, az oktatás és a gyülekezeti testvérkapcsolatok területének kihívásait, örömeit és feladatait vitatták meg. A beszélgetés a résztvevők kérdéseivel és hozzászólásaival ért véget.

Ezután a német nagykövetségen *Rolf Martin Moormann* politikai referens várta a csoport tagjait. *Fabiny Tamás* püspök és *Cselovszkyné Tarr Klára* röviden ismertették a bajor–magyar partnerkapcsolat kialakulását. A politikai referens elmondta, hogy a német–magyar kapcsolatokat jelenleg sajnos beárnyékolják az európai menekültügyi kérdések. De hangsúlyozta azt is, hogy a határnyitás miatt minden német hálás országunknak, hiszen ez vezetett ahhoz, hogy a második világháború utáni kettéosztottság megszűnhessen, és ma Németország újra egységes ország lehet. A két ország közötti kapcsolatok azonban már évszázadokkal korábban is megvoltak, és történelmileg, kulturálisan és egyházilag is mélyen gyökereznek.

A menekültkérdéssel kapcsolatban a politikai referens hangsúlyozta, hogy Németországnak nem alapvetően gazdasági érdekei fűződnek a menekültek befogadásához, hanem azért döntöttek így a vezetők, mert látták, hogy a schengeni határok védelme különösen Görögország, Olaszország és Magyarország számára nehéz feladat volt, nem beszélve a Törökországot sújtó válsághelyzetről. Véleménye szerint az uniós országainak mindenképpen közös megoldást kell találniuk a válságra. A csoport tagjai ezután kérdéseket tettek fel az előadónak, ezzel zárult az egész napos program.

■ HORVÁTH-BOLLA ZSUZSANNA

Rész és egész

Gyülekezeti elnökségek találkoztak Révfülpön

A kisközösségek gyülekezetépítésben játszott szerepével foglalkoztak a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület február 19–20-án rendezett gyülekezeti elnökségi találkozásának résztvevői. A két nap alatt összesen mintegy száz lelkész, felügyelő és más tisztségviselő fordult meg a konferencián a Révfülöpi Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központban.

A program a közös vacsorát, majd a bemutatkozó kört követően *Korányi András* előadásával vette kezdetét. Az Evangélikus Hittudományi Egyetem professzora az egyháztörténetből idézett példákon keresztül mutatta be, milyen szempontokat hangsúlyoztak a közösségek életében a különböző korszakok meghatározó alakjai, mint például Ignatiosz, Nursiai Benedek, Luther Márton vagy Philipp Jakob Spener.

Mindezek alapján az előadó ma is aktuális kérdéseket vetett fel: Hogyan lehet lelkesíteni a gyülekezeti tagokat arra, hogy szeressék az istentiszteletet, és örömeik legyen benne? Hogyan lehet a gyülekezet különböző életkorú tagjai között egyensúlyt teremteni? *Korányi András* végül hangsúlyozta: Ma általában azzal foglalkozunk, mit tehet a keresztyénység, és a tanításából mi lehet hasznos a társadalom számára. A döntő kérdés azonban valójában az, hogy a szívben ott van-e a hit.

A péntek este áhítattal zárult, melyet *Mesterházy Balázs*, a Soproni Egyházmegye esperese tartott. A Róm 12,3–8 alapján arról beszélt, hogy életünkben és közösségeinkben akkor ke-

rül minden a helyére, ha Krisztus van a középpontban.

Szombaton *Verasztó János* kerületi missziói lelkész áhítatával indult a nap. Az igehirdető a szőlőmunkások példázata (Mt 20,1–16) alapján kifejtette, hogy az evangélium mindenkinek szól: azoknak is, akik a sikertelenség és az önsajnálattal zsákutcájában vergődnek, és azoknak is, akik a munka terhét hordozzák, és ez büszkeséggel tölti el őket.

Rövid beszámolókra került sor ezután az egyházi élet különböző területein működő kisközösségek létrejöttéről, tevékenységéről. *Sztruhár András* az oroszországi énekhar történetét és munkáját mutatta be, *dr. Süller-Torma Villő* a tordas-gyúrói egyházközségben működő ökömenikus baba-mama körrel mesélt. *Tóth Sándor* a szombat-helyi férfikörnek a gyülekezetben játszott szerepéről számolt be, *Horváth Árpádné* pedig a sárvári nőegylet életével ismertette meg a jelenlévőket.

A gyakorlati példák után következett – mintegy elméleti összefoglalás-ként – *Lénárt Viktor*nak, a Grow Csoport vezetőjének szervezettefejlesztői

szemléletű előadása *Spontán formálódás, isteni vezettetés és/vagy tudatos és jól szervezett építkezés eredménye a kisközösség?* címmel.

Az előadó beszélt többek között a közösségek fejlődésének szakaszairól és a mások vonzásához szükséges tényezőkről is. Konkrét ötleteket is hozott a hatékonyabb munkához. Mindemellett kiemelte az imával töltött idő fontosságát. „Akármilyen strukturális változtatásokat hajtunk végre, ha nem imádsággal és hittel kezdődik, akkor mindez felesleges. A közösség építése ott kezdődik, hogy leülünk együtt imádkozni” – fogalmazott *Lénárt Viktor*.

A jó hangulatú találkozó *Szemerei János* püspök áhítatával ért véget. Az egyházkerület lelkészi vezetője a 2Tim 1,7 alapján azt boncolgatta, vajon miért van az, hogy az erő, a szeretet és a józanság az életünkben, kapcsolatainkban nem igazán járnak együtt. Végül hangsúlyozta: a jó hír az, hogy Istennél minden lehetséges. Ami nálunk nem működik, hiába erőlködünk, az Istennel, az ő áldásával rendbe jöhet.

A záróalkalmon *Szemerei János* püspök és *Mészáros Tamás* kerületi felügyelő imádságban emlékezett meg a Nyugati (Dunántúli) Egyházkerület újjáalakulásáról, amelyet 1997 februárjában zsinati döntés tett lehetővé.

■ AM

„Ahol szeretet, ott van Istenünk”

Áldás és békesség a házasság hetét záró evangélikus templomi koncerten

Evangélikus egyházunkban kilencedik alkalommal zárult a házasság hetének rendezvénysorozata a Bálint-naphoz legközelebb eső szombat estén – igehirdetéssel és áldással egybekötött – templomi koncerttel. Idén február 13-án a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Cantate vegyes kara és Laudate gyermekkara adott felejthetetlenül szép koncertet a telt házaz Deák téri templomban.

A tartalmas este rövid összefoglalása leginkább a címül írt mondat, az *Ahol szeretet... kezdetű ének első sora* lehetne.

Az egyhetes rendezvénysorozatot lezáró alkalmon – amelyen párokat, házaspárokat, egyedülállókat, fiatalokat és időseket egyaránt láthatunk a padokban – először B. Pintér Márta evangélikus lelkész, a házasság hetének evangélikus társszervezője és Herjeczki Kornél, a Harmat Kiadó igazgatója, a program koordinátora köszöntötte az egybegyűlteket.

Utóbbi úgy szólt a házasságról, mint „a jövő intézményéről”, s értékelte a február 7–14. között országsszerte ökumenikus körben zajlott mintegy kétszáz eseményt. Kiemelte: több település komplett, egész hetes programmal csatlakozott a rendezvénysorozathoz, s ez az ideai újdonság; e korábban példátlan összefogás is azt bizonyítja: szükséges a keresztény házasság ilyen tén megünneplése, értékeinek felmutatása. B. Pintér Márta pedig rámutatott: Isten az az erős vár, aki megerősíti, oltalmazza emberi kapcsolatainkat. S rögtön az este kezdetén arra is biztatott, hogy ne „csak” a párok, hanem az egyedülálló, az özvegyek, a társra várók is menjenek a záró liturgiában az oltárhoz, a lelkészekhez – dr. Fabiny Tamás püspökhöz, a Deák téri házigazda lelkészhez, Gerőfiné dr. Brebovszky Évához és a Pesti Egyházmegye espereséhez, Győri Gáborhoz – áldásért.

Közben a házasság hete ideai „nagyköveteként”, a Hegedűs Endre – Hegedűs Katalin zongoraművész házaspár is köszöntötte az egybegyűlteket.

GALIFRANIM FELVÉTELE

A koncert a Laudate gyermekkar műsorával kezdődött, melyben népdalcsokor, Bartók-, Kodály- és Bárdos-művek szerepeltek. A kristálytisza gyermekhangok betöltötték a templomteret, az *Őszi szél* népdal a tágas tér minden pontjáról visszhangzott, és gyönyörű kezdőakkordja volt a koncertnek. A dalok természetesen a szerelemről, a társtalálásról, a menyasszonyról, a vőlegényről, az emberi

kapcsolatokról szóltak. A kórust Horváthné Bárti Hedvig és Sapszon Ferenc Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas karnagy, zeneszerző, a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola alapítója vezényelte.

A gyermekkórus műsora után igehirdetés következett. Fabiny Tamás püspök a Biblia szerelmeskönyvéből, az *Énekek énekéből* választott textust: „Tégy engem mint pecsétet a szívedre,

mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szeretet, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja.”

Az *Énekek éneke* az Isten és az ember közötti „szerelem” dokumentuma, arról tesz bizonyosságot, hogy Isten és ember vágyódik egymásra. A könyv emellett merészen és hitelesen szól arról a vonzalomról is, amely ember és ember között van. A szentíró két jel-

képet használ az igében: a pecsétet és a tüzet. Előbbivel kapcsolatban eszünkbe juthat a sokat hallott vélekedés: mi szükség a (pecsét) papírra, a házassági okiratra, nélküle is boldogok lehetünk. A pecsét nem önmagában fontos, a döntő az a szándék, amely mögötte van. Nem a bürokrácia jelképe, sem a rabszolgák jelzése. Az ókorban így, pecséttel jegyezték el egymást a párok.

A szerelemnek, egymás vállalásának vannak látható és láthatatlan jelei. Az összetartozás szívbéli jele csak a két emberre és Istenre tartozik, de a karra tett pecsét a világ számára is egyér-

A házasság hete idei jelmondatát is idézte Fabiny püspök: „A szeretet: szenvedély és döntés.” Emberi döntés és Isten döntése is, amint a gyermekek léte is, akik jelei annak, hogy „Isten még nem esett kétségbe az emberiség felett”. A tüzet táplálni kell, a házasságot ápolni, gondozni, hogy ne váljon rutinná. Az Úr lángja arra utal: Isten színe előtt kötjük a házasságot, ez Isten rendje. Ma az evangélikus templomokban nincs akadálya annak, hogy ökumenikus esküvői szertartással kötessenek a házasságot. A lényeg a keresztény házasság van; Istenhez kötődve ez áldás. Az ökumenikus lépések eredményeképp már az úrvacsoravétel sem választja el a feleket. Ferenc pápa erről nemrég a római evangélikus gyülekezetben tett látogatása során adott fontos útmutatást a híveknek.

Igehirdetésének végén Fabiny Tamás megerősítette: a Krisztushoz tartozás áldását ma is az oltárnál vehetik a házaspárok, s az egyedül lévőköt sem feledik. „Adjunk hálát társunkért, hűséggel álljunk helyt, és fogadjuk az áldást, amelyet Isten ad a házasságra, mert ez a szövetség az ő akarata!” – zárta szavait a szószéken a püspök.

A koncert második részében a Cantate kórust hallhatták az egybegyűlteket: először az esküvőkön leggyakrabban énekel 128. zoltár, Goudimel műve, majd egy Palestrina-alkotás hangzott el, részlet az *Énekek énekéből*. Megszólaltatták egy norvég szerző, Ola Gjeilo Ubi Caritas-feldolgozását is.

Ezután az oltárnál kaphattak áldást a gyülekezet tagjai a négy lelkésztől. Először a Hegedűs házaspár részvételével az áldásban a *Döbrentey Ildikó* által fogalmazott szöveggel, amelyet a házasság hetének arcai immár kilencedik éve hallhatnak. Végül a „nagycsaládos-indulóval”, a *Tavaszi szél... kezdetű dal* négy versszakos szerzőjével és a már említett, *Ahol szeretet... kezdetű ének*kel ért véget a program.

■ STIFNER-KÖHÁTI DOROTTYA

Katolikus, protestáns és világi nézőpontból

Párbeszéd és vita Ferenc pápáról

Ferenc pápáról osztották meg gondolataikat egymással és a hallgatósággal Beer Miklós váci megyés püspök, Fabiny Tamás evangélikus püspök, Kamarás István vallásszociológus és Lengyel László politológus. A február 15-i kerekasztal-beszélgetésnek a budapesti Deák téri evangélikus egyházközség gyülekezeti nagyterme adott otthont.

A Magyar Pax Romana, az Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem és az *Egyház és Társadalom* című online folyóirat közös rendezésében megtartott, *Lehet-e?* című fórum témája ez alkalommal Ferenc pápa reformációja volt. Kamarás István *Ferenc pápa-legendáriuma* című könyve adta a kiindulópontot a beszélgetéshez, amelynek moderátora Demeter Márton, a Károli Gáspár Református Egyetem docense volt.

Hívőket és nem hívőket egyaránt foglalkoztató kérdések mentén zajlott a párbeszéd, a kerekasztal résztvevői egymásnak olykor ellentmondó szempontok alapján mondták el, hogyan látják a katolikus egyház vezetőjének szerepét a mai világban. Abban mindannyian egyetértettek, hogy Ferenc pápa szavai, gesztusai nagy hatással vannak az egyes emberekre és a nemzetközi politikára egyaránt.

Fabiny Tamás evangélikus püspök Kamarás István könyvéhez írt bevezetője mintegy magyarázatul is szolgál nemcsak a könyv éles kritikai hangvételéhez, hanem a pápa alakja körül kialakult vitákhoz is. Kamarás István élő legendának nevezte Ferenc pápát, aki provokál, és ezzel egyre inkább megosztó személyiséggé válik. Fabiny Tamás a bevezetőjében bibliai mondattal támasztja alá a provokáció tényének fontosságát: „Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetekre buzdítsuk” (provokáljuk)

– áll a *Zsidókhöz írt levélben*. Beer Miklós püspök a megosztó személyiség kifejezést értelmezte egy bibliai mondat alapján: „*Jel lesz, melynek ellene mondanak*” – mondta Jézusról Simeon, amikor bemutatott a gyermeket a templomban.

Lengyel László politológus a kívülálló nézőpontját képviselte a beszélgetésben, azét a kívülállóét, aki párbeszédet folytat az egyházzal. Elismeréssel szólt a pápa természetességéről, spontán gesztusairól, arról, hogy nem remül meg a találkozásuktól. Nagy érdemének tartja, hogy emberi párbeszédet folytat a nemzetközi politika szintjén is. Felidézte az Obama elnökkel való találkozását, felhívta a figyelmet arra, hogy az amerikai elnök később egy beszédében idézte is Ferenc pápa egyik gondolatát: „Aki elkezd a gonosz nyelvén beszélni azért, hogy a gonosz ellen harcoljon, az maga is gonosszá válik.” Fontos megszólalásainak példaként említette, amikor a pápa 2014-ben elmondta az Európai Parlamentben, hogy a Földközi-tenger a halál tengerévé válik. Véleménye szerint a pápának és így a katolikus egyháznak soha nem volt akkora tekintélye, mint napjainkban.

Beer Miklós püspök röviden szólt arról, mi az, amit leginkább csodál Ferenc pápában. Elsőként képszerű, jól érthető, újszerű kifejezésmódját említette. Példaként a két nappal korábban Mexikóban, a Mária-kép előtt elhangzott

mondatát idézte fel: „Váljunk mindnyájan kegyhelyé.” Ellentmondott ezzel „kegyhelyjáró mániánknak”, és közhelyes módon azt kérte, váljunk kegyhelyé, hiteles emberré – magyarázta a püspök. A pápa másik fontos tulajdonságának azt tartja, hogy szabad, görcsök nélküli ember, nem jön zavarba: megmossa a nők lábát, ölébe veszi az afrikai gyerekeket... Nagy belső béke van benne, és erről az alapról mindenkivel megtalálja a hangot.

Fabiny Tamás evangélikus püspök hangsúlyozta, hogy Ferenc pápa gesztusai a protestánsoknak is sokat jelentenek. Méltatta, hogy valóban nagyon emberi, amit mond – ahogyan Jézus is nagyon emberi, sőt meghökkenítő, provokatív volt. Felidézte az első jelenetet Ferenc pápa megválasztása után, amikor „jó estét!” köszönéssel állt a hívek elé. Nagyon fontos ugyanakkor az is – tette hozzá –, amit utána tett: letérdeltette a tömeget, és kérte, hogy imádkozzanak érte.

Az evangélikus püspök felidézte, hogy amikor a pápa ellátogatott a római evangélikus templomba, nyíltan beszélgetett a hívekkel, válaszolt a kérdéseikre, köztük a vegyes házasságot és az eucharisziában való közösséget érintő kérdésre is. Fabiny Tamás úgy látja, Ferenc pápa valóban kész tenni az egyház látható egységéért. Ennek kapcsán felidézte a reformáció idején Luther mellett tevékenykedő Melanchthonnak egy abban a korban elvetett gondolatát: azt javasolta, hogy ha iure divino (isten jogon) nem is, de iure humano (emberi jogon) el lehetne fogadni a pápa elsőségét.

Az evangélikus püspök a fórum második felében, kérdésekre válaszol-

va, kifejezte azt a reményét, hogy talán még a mi életünkben létrejöhet az úrvacsorai közösség a felekezetek között. Kiemelte, hogy Ferenc pápa nyit az ortodoxok, a protestánsok és az evangéliumi keresztény gyülekezetek felé is.

A beszélgetés érintette azt a kérdést is, kell-e az egyháznak politizálnia. Lengyel László szerint Ferenc pápa politikai kérdéssé tette Jézus kérdéseit, így a társadalmi egyenlőtlenség kérdését. A politológus kiemelte, hogy egy egész enciklikát szentelt a környezetvédelem ügyének, azzal a fontos megállapítással, hogy meg kell őrizni a Földet a szegényeknek. A világ nagy kérdéseire válaszol, nem az egyes államok politikai kérdéseire. Lengyel László felhívta a figyelmet a nemzeti katolicizmus, valamint az egyház és az állam összefonódásának problémájára.

Szólt egy másik kényes kérdéstről is, amelyben alapvetően különbözik a világi és a keresztény hívő álláspont. Véleménye szerint korunkban életformaháború zajlik, és az egyháznak engedelmeyeket kellene tennie – akár az abortusz, a fogamzásgátlás kérdésében is –, különben elhalad mellette a világ.

Fabiny Tamás evangélikus püspök megerősítette, hogy a pápa legerőteljesebb üzenete az irgalmasság: az emberi nyomorúság irgalmasságért kiált. A beszélgetés egy későbbi szakaszában pedig válaszolt Lengyel László felvetésére az életforma-háborúról, illetve feltette a kérdést, vajon baj-e, ha elmegy az egyház mellett a világ. Jézus nem akart felzárkózni a korszellemhez: a jézusi pozíció inkább annak a vállalása, hogy kisebbségben maradunk – állapította meg.

■ THULLNER ZSUZSANNA

Forrás: Magyar Kurír

HIRDETESEK

A budavári evangélikus szabadegyetem következő alkalmát március 7-én, hétfőn 19 órai kezdettel tartjuk a Bécsi kapu téri evangélikus templom kápolnájában (1014 Budapest, Táncsics Mihály u. 28.) Dr. Fabiny Tamás püspök áhítatát követően dr. Monok István Széchenyi-díjas irodalom- és művelődéstörténész, egyetemi tanár, az MTA Könyvtárának főigazgatója tart előadást Luther vagy Melanchthon? – A magyarországi reformáció hagyományai címmel. A belépés ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Világimanap. A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Női Bizottsága szervezésében március 4-én lesz az ideai világimanap, amelynek keretében a kubai keresztény testvéreket ismerhetjük meg, és imádkozhatunk értük. Tisztelettel tájékoztatom, hogy a világimanap anyaga letölthető a www.meot.hu honlapról a menüben a „Női misszió”-ra kattintva. Kívánok a gyülekezeteknek áldott és békés, Istentől megáldott ökumenikus alkalmakat! Testvéri köszöntéssel: dr. Fischl Vilmos főtítká

Köszönet az 1%-ért. Az Alapítvány a Bajcsy Iskola Gyermekeiért alapítvány köszöni a számára – a 2015. rendelkező évre vonatkozóan – felajánlott 629 343 forint adományt. Az összeget tehetséggondozásra, a tanulók esélyegyenlőségének biztosítására és közösségi programok szervezésére fordítjuk.

Az alapítvány kuratóriuma

Böjt 3. vasárnapja (Oculi) – Ef 5,1–9

Sötétből világosságra

A VASÁRNAP IGÉJE

Hányszor lapoztatd fel Bibliádat segítő mondatokért pillanatnyi problémáid megoldásához? Hányszor remélted, hogy ha olvasod az Igét, akkor életed egésze fordulhat új irányba, akkor megláthatod állandó hibáidat és a helyes utat is? És a Szentírás olvasva hányszor kaptad magad azon, hogy a tekinteted csak átsiklik a sorokon, de gondolataidat már nem ragadja meg a szöveg?

Az *Efezusi levél* jó szándékkal és nagy odaadással igyekszik a jóra vezetni olvasóit. Fontos, hogy mi is komolyan vegyük saját helyzetünket, és így reálisan mérjük magunkat az olvasottakhoz. Pál intő szavai az üres beszédről vagy a tisztátalanságról nem csupán általános érvényű etikát tanítanak nekünk, hanem személyes életünk helyzeteire rávilágító figyelmeztetéseket adnak. Gőgösek és igaztalanok lennénk, ha másokon kezdenénk számon kérni ezeket ahelyett, hogy először is magunkba tekintenénk.

Önvizsgálat idején. A böjti idő sűrűjében járva – talán most először, talán már sokadjára, újra és újra – érdemes magunkat úgy megvizsgálni, hogy hétköznapjainkban mi mindent teszünk Krisztus követésében, és mit a saját akaratumnak engedelmességre. Pál arra a szeretetre buzdít, amely Krisztusban láthatóvá lett, aki „szeregett minket, és önmagát adta értünk”. Jézus maga is ezt tanította: „*Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.*” (Jn 15,13) Éle-

te példájával meg is erősítette a benne munkálkodó szeretetről mondott szavait. Mi mennyit tudunk tenni szereteteinkért? Látható-e rajtunk, hogy Krisztushoz tartozóként abban a szeretetben élünk, amely ezt az áldozatkészséget is természetesnek veszi?

Pál szavai abban is segítenek, hogy észrevegyük, gyakran üres beszéddel vezetnek meg minket. Lépten-nyomon hallhatjuk a hazug, félrevezető szöveget, a média ereje, a reklámok sokasága mind ezen alapul. Vagy milyen sok semmitmondó fecsegést hallunk, akár a közvetlen környezetünkben is! A telefonálás fordított idő mára a nap (és minden nap!) jelentős hányadát kiteszi, de tényleg van kapcsolatunk azokkal, akikkel beszélünk? Tudjuk-e minőségivé tenni az egymással töltött időt, vagy csak beszélünk kényszeredetten, nem egymásra figyelve?

Bátorító figyelem. Ha intellektusunkkal oltassuk az igeszakaszt, igyekezzünk a bátorításokat és a figyelmeztetéseket jól fogadni! Életünk során ugyanis sokszor kapunk másoktól úgyi tanácsokat, hogy önkéntelenül is elutasítást váltanak ki belőlünk. Különbözőképpen szenvedjük el mások intelmeit, utasításait. Egy jó tanács előbbre visz, de sokan hasznosnak szánt tanácsaikkal éppen hogy nehéz helyzetbe hoznak minket. A minősítés, főleg a rossznak minősítés nem inspiráló, görcsössé teszi az embert, kedvetlenné és keserűvé válhat tőle. Amikor egymáshoz fordulunk jónak gondolt meglátásainkkal, erre mindig figyeljünk nagyon oda! Bölcsnek szánt igaz-

ságaink helyett sokkal többet tudunk segíteni a csendes figyelemünkkel, s ha így a másik ember helyzetét őszinte nyitottsággal át tudjuk érezni.

Az ilyen figyelem az, amelyre mindenkinél szüksége van, a legkisebb gyermektől az idős emberig. Példát látunk erre az evangéliumban is, hiszen Krisztus önzetlen szeretetet ad, mindig az embert nézi, sosem a maga sikerét. Figyel arra, akivel éppen együtt van, meghallgatja, nem bántja. Nem megijeszteni akarja, hanem biztosítani Isten el nem múló szeretetéről.

Mennyire fontos, hogy Pál szavai is bátorítani és ösztönözni akarnak, ígéretet hordoznak! Ne a kemény ítéletet halljuk meg szavaiban, hanem az Isten követésére hívó lelkes ösztönzést! Ránk figyelnek a szavai, és a mi aktuális élet-helyzetünkben szólnak hozzánk.

Tekintetünk iránya. Oculi vasárnapján még erősebb hangsúlyt kap az, hogy szemünket merre fordítjuk, honnan várjuk a segítséget. A világosság gyermekeinek nevez minket a levél, és ez is nagyon bátorító. A tavasz eleji hideg időben is érdemes a hegyekbe kirándulni. A kopár ágak között egy völgyben az ember sötétben van, aztán felér a hegy ormára, kijut a fényre, és egyszerűen minden átláthatóvá lesz, minden feltárl. Ilyen sokszor az ember életútja is. Sötétben jár, és nehezen tájékozódik. Vágyik arra, hogy meglássa útjának szépségét és értelmét, és talán sejti is, merre van a célját jelentő csúc. De oda fel kell jutni, és egyedül, sok akadály közepette nehéz megtalálni a jó utat, nehéz elfordítani új erőre kapni. Mégis fel lehet jutni a sötétből a világosba, ha a vándor felfelé tekintve onnan várja az erőt.

■ PELIKÁN ANDRÁS

Új nap – új kegyelem

Vasárnap (február 28.)

Simon anyósa lázasan fekiúdt, és azonnal szóltak felőle Jézusnak. Ő pedig odalépvén megfogta a kezét, és talpra állította, úgyhogy az asszonyt elhagyta a ház. Mk 1,30–31 (Ézs 41,13; Lk 9,57–62; Ef 5,1–8a; Zsolt 141) Amikor betegek vagyunk, kinek szólunk, kihez megyünk elsőként? A szomszédunkhoz vagy az orvosunkhoz? Hezítálunk, vagy azonnal intézkedünk? Vagy hittel, imában kérjük a mi áldott Orvosunkat? Testvérem, nagyon megfontolatlan dolog végigsétálni az életet a hit pajzsa nélkül, mert reményeinket olyan gyakran gúnyolja ki a kudarc, és borulnak fel terveink. De ahogyan Spurgeon is írja: „Az öröm sötétben is énekel, mint a pacsirta, dicséri Istent a zivatar közepette, és magasztalja szent nevét az orkán zúgása között is.” Örömmel a szívünkben tudunk mi is vigasztalni: egy kis kedvesség egy nap boldogságot jelenthet annak, aki nagy fájdalmától szenved.

Hétfő (február 29.)

Az első pillanatban ugyan semmiféle fényítés nem látszik örvedetesnek, hanem keservesnek, később azonban az igazság békességes gyümölcset hozza azoknak, akik megedződtek általa. Zsid 12,11 (Jer 10,24; Lk 14,[25–26]27–33[34–35]; Mk 14,1–11) Versenysportoltam éveken keresztül. Rengeteg edzésen kellett részt vennem, hidegben, melegben, iskolai időben, nyári szünetben, hétköznap és hétvégén. Sok kemény erősités, könnyes, veritékes küzdés, melyre sokszor úgy gondoltam, hogy fölösleges volt. És amikor odaállhattam a dobogó legfelső fokára, minden nehéz pillanat hatalmas örömmé, békességgé változott bennem. Megedződött minden bennem a győzelem napjára. Sok nehéz, küzdelmes, szívetek szaggató napunk, évünk után ott leszi Valaki utunk végén, kinek áldó keze ölelésében békességre, örömmre talál szívünk.

Kedd (március 1.)

Legyetek erősek és bátor szívűek mind, akik az Úrban reménykedtek! Zsolt 31,25 (Mk 13,13b; Jób 17,11–17; Mk 14,12–16) Az ember igyekszik úgy nevelni a gyermekét, hogy érezze, az otthona tökéletes biztonságot nyújt számára. Ezután arra tanítja meg, hogy ebben a nagyon bonyolult világban is megtalálja a biztonságát. De nem úgy, hogy mindentől óvja, és megtiltja neki, hogy kilépjen a világba. Hanem úgy, hogy hagyja, hadd menjen bátran, tanuljon megállni a saját lábán, abban a tudatban, hogy ott van mögötte az otthon biztonsága, ahová mindig visszavonulhat, ha úgy adódik. Mi is így lehetünk erősek és bátrak, hogy tudjuk, ott van mögöttünk mennyei Atyánk védelmet, biztonságot nyújtó keze.

Szerda (március 2.)

Álljatok meg tehát [...] sarut húzva lábatokra, készen a békesség evangéliuma hirdetésére. Ef 6,14–15 (Ézs 52,7; Mt 13,44–47; Mk 14,17–25) A hét közepén, a nagy rohanás közben álljunk meg egy kicsit. Meg tudunk-e, meg akarunk-e állni? Bár meg tudnánk tanulni a hétköznapokat ünnepelni, ahogy feltűnés nélkül kezdődnek, és sorjázunk egymás után! Mint a tegnapi nap meg az előtte lévő, a kis, mulandó bosszúságokkal: egy kora reggeli, múltó fejfájás, a kiömlött kávé, a sütőben felejtett pirítós... Ezeket a napokat kellene megbecsülni. Az ilyen napokon kellene megállni és halát adni.

Csütörtök (március 3.)

Én [...] igazat beszélek, és van erőm a szabadításhoz! Ézs 63,1b (Róm 5,18; Mt 19,16–26; Jn 14,1–14) Én – és a pontozott részbe gondoljunk oda a saját nevünket – igazat beszélek. Igaz-e ez az állítás? Böjt harmadik hetében a megállás napja után tegyük kezünket a szívünkre: igazat beszélek-e mindenkor? „A legnehezebb az életben: élni és nem hazudni” – írja Dosztojevskij. Minden pillanatban döntünk kell: építjük vagy romboljuk az életünket, hogyan beszélünk és gondolkodunk másokról? Te hogy döntesz ma, Testvérem? Egészen addig, amíg akár egyvalaki is van, aki hisz a jóban, és meg is küzd érte, nem arat diadalt a sötétség. De próbálkozni fog, ezért nekünk mindennap ébernek kell örködnünk.

Péntek (március 4.)

Egyedül te ismered minden embernek a szívét. 1Kir 8, 39 (2Thessz 2,16–17; Mt 10,34–39; Jn 14,15–26) „Műszerek rajzolnak izgatott görbét, / De egyik sem mutatja meg, / Hogy mi lakik mélyen a szívemben” – énekel Zorán a *Valahol mélyen a szívemben* című dalában. Mehetünk mindenféle szívvizsgálatra, EKG-ra, szívultrahangra, egyik sem fogja megmutatni, megláttatni, mi lakik mélyen a szívünkben. De Istenünk ismeri mindannyiunk szívverését. Hála és dicsőség érte!

Szombat (március 5.)

Én azonban ezt mondtam: Hasztalan fáradoztam, semmiért, hiába pazaroltam erőmet. De az Úrnál van az én ügyem, és munkám jutalma Istenemnél. Ézs 49,4 (Mk 4,26–28; Gal 6,[11–13]14–18; Jn 14,27–31) Mennyi mindenről lemondunk már. Mennyi lehetőséget hagytunk elmenni magunk mellett, mert azt gondoltuk: nekem ez úgyse menne. Ha már mindenről és mindenkiről lemondta, ne feledd, hogy köztük vagy magad is. Vörösmarty ezt írja: „És mégis – mégis fáradozni kell.” Nekünk is fáradoznunk kell. De nem hiába! Böjt harmadik hetének igéje így szól hozzánk: „*Szemem állandóan az Úrra néz!*” (Zsolt 25,15) Bármilyen nehéz is, bármilyen fáradságos is, ne lefelé, a semmibe, hanem felfelé tekintsünk, mert onnan jön a mi segítségünk!

■ PONICSÁN ERZSÉBET

KÉTHETI ÚTRAVALÓ

„Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.” (Lk 9,62)

Böjt 3. hetében az *Útmutató* reggeli s heti igéiben Jézus, az Isten Báránya hív követésére, hogy eljussunk Isten országába. Ő szolgálni jött, s meghalt bűneinkért, mint „*az igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket.*” (1Pt 3,18) Valljuk is: „A mi bűneink, Isten Isten, naponként kínoznak, kísértve bennünket, de kérünk téged, Uram, szabadíts meg minket a gonosztól ma és életünknek minden idejében!” (GyLK 758) „Jézus Krisztusban van a mi váltságunk az ő vére által: a bűnök bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint.” (Ef 1,7; LK) *Imitatio Christi*: Krisztus követésének lényege: *Oculi!* „*Szemem állandóan az Úrra néz.*” (Zsolt 25,15) S mi is nézzünk fel Krisztusra! „Ha te Krisztus követője akarsz lenni, ne panaszkodj, és ne perlekedj, mikor méltatlanság esik rajtad, hanem turd el örömmel! Hiszen a Krisztus mindezt ártatlanul szenvedte el” – tanácsolja *Luther*. Tanítványainak egész életfolytatásukkal kell bizonyosságot tenniük a Mesterükről szóló örömhírről. Akiket ő hív el – „*Kövess engem!*” –, azok számára a tanítványi alkalmassági vizsga követelményét fogalmazza meg heti igénk. Nem szabhatnak előfeltételt. „*Követlek, Uram, de előbb engedd meg, hogy...*” (Lk 9,59.61) Isten gyermekei nem szolgálhatnak idegen isteneknek! Pál is erre hív: „*Legyetek tehát Isten követői mint szeretett gyermekei, és éljétek szeretetben, ahogyan Krisztus is szeretett minket, és [...] éljétek úgy, mint a világság gyermekei.*” (Ef 5,1.2.8) Az ő követője nem szerethet nála jobban senkit s semmi mást, s önmagát is meg kell tagadnia! „*Ha valaki nem hordozza a maga keresztjét, és nem jön utánam, az nem lehet az én tanítványom.*” Követésének szigorúságát szemlélteti a toronyépítés és a hadba vonulás példájával is Jézus: „*Így tehát, aki közületek nem mond le minden vagyonáról, az nem lehet az én tanítványom.*” (Lk 14,27.33; lásd 18,22) Jób a böjti „*miért?*” kérdéseivel Istenét ostromolja: „*Miért nem veszed le rólam a szemed? Miért nem bocsátod meg vétkeimet, miért nem nézed el bűnömet?*” (Jób 7,19.21) Jézus hasonlatokban tanított az Isten országáról: „*Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez [...], a kereskedőhöz is, aki szép gyöngyöket keres [...], a tengerbe kivetett hálához is.*” (Mt 13,44–47) A gazdag ifjút így hívta: „*... menj el, add el vagyonodat, oszd szét a szegényeknek, és kincsed lesz a mennyben; azután jöjj, és kövess engem!*” „*Akkor kicsoda üdvözülhet?*” „*Embereknek ez lehetetlen, de Istennek minden lehetséges.*” (Mt 19,21.25.26; lásd Jn 3,16) Krisztus követésének alapkérdése: kit szeretsz legjobban? „*Aki jobban szereti apját vagy anyját [...], fiát vagy leányát, mint engem, az nem méltó hozzám; és aki nem veszi fel keresztjét, és nem követ engem, az nem méltó hozzám*” (Mt 10,37–38) – így oktat Urunk, s ez Pál saját kezével írt üzenete: „*Én azonban nem kívánok mással dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjével.*” (Gal 6,14)

„...ha a földbe vetett búzaszem nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.” (Jn 12,24)

Böjt 4. hetében az *Útmutató* reggeli s heti igéi az Úr Jézus mint az élet Kenyerét láttatják, ezt ő jelentette ki önmagáról (lásd Jn 6,48), s az ő életáldozata (lásd Róm 5,8) a mi örök örömünk kútforrása. *Laetare: „Örüljétek Jeruzsálemmel! Vigadjatok vele mindnyáján, akik szeretik!”* (Ézs 66,10; lásd 61,10.) „*Arról ismerjük meg a szeretetet, hogy Jézus az ő életét adta értünk.*” (1Jn 3,16; LK) Minden christianus örven-dezhet böjt közepén is, mert „*az Úr az én pásztorom, nem szükölködöm. Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényén vezet az ő nevéért.*” (GyLK 683,2) Az istenfelő görögök is meg akarták ismerni Jézust, de ő a saját sorsát (is) szemléltető heti igénkkel felelt, amit így indokolt: „*... aki pedig gyűlöli az életét a világon, örök életre őrzi meg azt. Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és [...] azt megbecsüli az Atya.*” (Jn 12,25–26) Pál a minden vigasztalás Istenét dicsőíti, s halát ad azért, „*hogy mi is megvigasztalhattunk másokat minden nyomorúságban.*” Bizonyos abban, „*hogy amiképpen részestársak vagytok a szenvedésekben, ugyanúgy a vigasztalásban is.*” (2Kor 1,4.7) A kenyércsoda után a sokaság mennyei kenyeret kér Jézustól; ő kijelenti: „*Én vagyok az élet kenyere: aki énhezám jön, nem éhez meg, és aki énbenem hisz, nem szomjazik meg soha.*” Mindenkor az az Istennek tetsző cselekedet, „*hogy higgyetek abban, akit ő küldött.*” (Jn 6,35.29) Jób a szenvedései által jut el e felismerésre: Istennek mindig igaz a van! „*Igaz, tudom, hogy így van: hogy is lehetne igaz a embernek Istenell szemben? Mert ő nem ember, mint én [...]. Nincs is köztünk döntőbíró.*” (Jób 9,2.32.33) Jézus kéri követőit: „*... maradjatok meg az én szeretetemben [...], hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömtök teljes legyen.*” (Jn 15,9.11–12.16) *Dr. Luther* szerint: „*Az öröm titka ez: tartsa magát az ember teljes szívvel az igéhez, vigasztalván magát Krisztus drága ígéretével, hogy ő az Atyával együtt velünk marad, s megoltalmaz, hogy semmi baj ne ártson, ördög s világ semmi hatalma el ne tiporjon, se tőle el ne szakítson.*” Pálta hite kényszeríti az evangélium hirdetésére: „*Hitem, azért szóltam! Mert minden értetek van, hogy a kegyelem sokasodjék, és egyre többen adjanak halát Isten dicsőségére.*” (2Kor 4,13.15) Az Úr Jézus a búcsúbeszédében közeli visszatérését ígéri tanítványainak: „*Bizony, bizony, mondom nektek [...], szomorúságotok öröme fordul. Ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a szívetek, és örömtököt senki sem veheti el tőletek.*” (Jn 16,20.22) Urunk az igazság Lelkét ígéri az őt szeretőknak: a benne hívők vele élnek. „*Aki elfogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem [...], én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat.*” (Jn 14,21) Jelentsd ki ezt te is: „*Szívből szeretlek, Jézusom. // S téged dicsérlek szüntelen!*” (EÉ 362) ■ GARAI ANDRÁS

KRÓNICA

Az Evangélikus Élet magazin kéthetente megjelenő hírlevele

E-mail: evel@lutheran.hu • EvÉlet online: www.evangelikusélet.hu.
• Hirdetésfelvétel: hirdetes@evel.hu. Előfizetés: kiado@lutheran.hu.
• Szerkesztőség: 1091 Budapest, Üllői út 25. fszt. 2. Tel.: 06-20/824-5519.
Szerkesztőségi titkár (hirdetési ügyek referense): BALLA Mária (maria.ball@lutheran.hu). Főszerkesztő: T. PINTÉR KÁROLY (karoly.pinter@lutheran.hu). Olvasószerkesztő: DOBSONYI SÁNDOR (sador.dobsonyi@lutheran.hu). Korrektor: MÁTE TÓTH ZSUZSANNA (matetot@gmail.com). Tervezőszerkesztő: SZABÓ DAVID KÁROLY (david.szabo@lutheran.hu). Kiadja a Luther Kiadó (kiado@lutheran.hu), 1085 Budapest, Üllői út 24. Tel.: 06-1/317-5478, 06-20/824-5518. Felelős kiadó: KENDEH K. PÉTER (peter.kendeh@lutheran.hu). Nyomdai előállítás: Konsilo Kft. (1022 Budapest, Tapolcsányi u. 6.). Felelős vezető: NAGY ZOLTÁN. Árusítja a kiadó. Terjeszti a Magyar Posta Zrt. Terjesztési ügyekben reklamáció a Magyar Posta Zrt. Hírlapüzletág ingyenes telefonszámán: +36-80/444-444 és a Luther Kiadónál.
• INDEX 25 211, ISSN 0133-1302.

